

[Ministeren for handel, industri og søfart.] ting såvel som i det andet høje ting har haft i forbindelse med skattelove og ved andre lejligheder, hvor min kollega finansministeren har været tilstede. Men der var ikke i den tale, det ærede medlem hr. Foss holdt, nogen beviser for, at der er ført pengeudpumpningspolitik. Under debatten i det andet høje ting i går forsøgte vi at aftvinge hr. Aksel Møller nogle beviser i så henseende, men fik dem ikke, og vi ville næppe heller få dem her i dag, hvis en stor debat virkelig skulle rulle ud. Jeg skal derfor for dette punkts vedkommende nøjes med at henvise til mine udtalelser i det andet høje ting. Iøvrigt takker jeg de ordførere, der gav lovforslaget tilslutning.

Henry L. W. Jensen: Den højtærede handelsministers lidt vrede tone en gang imellem gav mig indtryk af, at jeg på visse områder må have ret i, hvad jeg siger. Nu skal jeg ikke tale for mit eget vedkommende, for jeg er i den lykkelige situation at handle i udlandet og i mindre grad her i Danmark. Kun mit hverv her på rigsdagen forhindrer mig i at bringe mere valuta hjem til landet. Men det, jeg vil sige, er, at jeg desværre i min forretning herhjemme har haft det uheld — jeg vil ikke påstå, det er årsag og virkning, for den højtærede handelsminister er med den elegance, hvormed han vender op og ned på kendsgerningerne, i stand til at vende den forkerte side opad hver gang —, at mine sager bliver henlagt i månedsvis, så jeg aldrig får noget resultat ud af det. Men det ville være naturligt, hvis det var postuler, jeg kom med, sådan som handelsministeren siger, at vi eventuelt fik lovforslaget i udvalg, så vi kunne få fremlagt det materiale, de dokumentationer, der skulle være nødvendige for netop at bevise, at denne lov giver anledning til, at mange ting bliver holdt tilbage, fordi folk ikke tør bringe dem frem for offentligheden. Der er fra de sidste dage eksempler, tilsendt vareforsyningsudvalget, på, at importretten er blevet frataget importører. Man ender i disse spørgsmål i en blindgade på grund af denne lov, fordi man, som jeg måske lidt stærkt sagde det, ikke har nogen steder, hvor man kan gå hen og få sin ret. Forholdet er det, at det er administrationen der ikke er offentlig. Hvorfor gør man ikke hele administrationen af denne lov offentlig? Hvorfor gør man ikke alt udvalgsarbejdet indenfor disse administrationsgrene offentligt? Hvorfor får importørerne ikke en forklaring på, hvorfor man foretager sig det og det? Alt, hvad der under denne lov

foretages af administrationen, henligger i et mørke, så at kun de, der sidder direkte i arbejdet, kan få kendskab til det.

Når man så stadigvæk siger, at det skete også under den forrige handelsminister, må man huske på, at de historiske kendsgerninger trods alt viser, at man alle vegne rundt om i verden er ved at arbejde sig ud af alt det, der hedder restriktioner og besværligheder, at man søger friheden, fordi man erkender, at der ikke er mange andre veje at gå end at fritage verden for de bånd og restriktioner, som ofte ender med uroligheder og krig. Det har vi set gentagne gange. Hele det gammeldags system med den gammeldags liberalisme eksisterer heller ikke mere. Det er slet ikke det, jeg prædiker for. Det, jeg taler for, er en almindelig frigivelse af det, man kalder den sunde fornuft i handelsmæssige forhold, men det er åbenbart meget svært.

Jeg har aldrig påstået, at der blev arbejdsløshed under valutacentralen, da planøkonomerne kom til. Jeg har kun sagt, at der under valutaloven var perioder med meget stor arbejdsløshed. Årsag og virkning kender jeg ikke og vil jeg ikke analysere. Det viser sig også f. eks., at man i vinter har haft en ret stor arbejdsløshed. Hvis man behandler arbejdsløshedsspørgsmålet i forbindelse hermed, behøver man blot at henvise til professorbetænkningen, hvori der blev skrevet om, hvad der ville ske efter krigen. Der skete det modsatte. Man forudså stor arbejdsløshed; man fik mangel på arbejdskraft. Selvom den højtærede handelsminister også er nationaløkonom, må jeg sige, at jeg anser nationaløkonomerne for at være historikere, som bedre kan se tilbage, end de kan se ind i fremtiden, selvom de kan drage visse slutninger.

Den højtærede handelsminister siger, at man ikke har hørt nogen som helst kritik fra Marshallorganisationen. Jeg er af en anden opfattelse efter de oplysninger, jeg har. Jeg kan desværre ikke dokumentere dem, fordi de ligger i et eller andet udenrigsministerielt arkiv, men faktum er da, at handelsministeren blev kaldt til Paris for at tale om Marshallhjælpen. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Af hvem?). Af en eller anden.

Foss: Jeg skal ikke spille det høje tings tid med at komme ind på pengepolitikken, end ikke på den øjeblikkelige pengesituation eller på, hvorvidt man kan sige, at der i øjeblikket er en rigelig pengemængde, eller den er for knap. Derimod vil jeg gerne